

BIULETYN KOWIEŃSKI**W I L B I**

WILEŃSKIE BIURO INFORMACYJNE (WILBI) GARBARSKA 7—2.

Nr.

Wilno, dnia 20 listopada

1383.

T r e ś ć n u m e r u :**I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.**

	Dział.	Str.
1. "M. Vilnius" w polityce polskiej w sprawie Wilna.-	I.	1.
K r o n i k a .		
2. Propozycja przyjęcia emigrantów niemieckich.	"	2.
3. Sprawa odkowania korespondenta "Kurjera Po- rannego".-	"	"
4. Polska polityka zagraniczna w ujęciu "Sekma- dienisa".-	"	"
5. Remont mostu w Landwarowie.-	"	"
6. Nowy lotniczy attaché angielski.-	"	"
7. Udział Litwy w międzynarodowej konferencji policji kryminalnej.-	"	"
8. Powrót posła sowieckiego.-	"	"
9. Wyjazd posła brytyjskiego.-	"	"

x

x

x

The first part of the document
 discusses the general principles
 of the system and the
 various methods of
 application. It is
 intended to provide a
 comprehensive overview
 of the subject matter
 and to serve as a
 guide for the reader.
 The second part of the
 document contains
 detailed information
 regarding the specific
 procedures and
 techniques used in
 the system. This
 section is designed to
 provide the reader with
 the necessary knowledge
 and skills to
 implement the system
 effectively.

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

1/. "MUSU WILNIUS" O POLITYCE POLSKIEJ W SPRAWIE WILNA.
"M.Vil." Nr. 22 z 15.XI.1935 r. Art.p.t. "Oni czy my?".Streszczenie:

Sprawa wileńska spoczątku powodowała naprężenie wzajemne, teraz zaś powoduje naprężenie moralne, które ma tendencję do zaostrożenia się. Walka o Wilno staje się walką moralną i przypomina lit. walkę o prasę sprzed lat 40. Polacy, podobnie jak wtedy Rosjanie, są od Litwinów silniejsi fizycznie i tak samo używają przemocy i żandarmów, lecz - podobnie jak Rosjanie - nie mają logiki i ducha potrzebnych do sukcesu w walce moralnej.

Pozornie wydaje się, że Polacy są o Wilno spokojni. Wilno jest w ich rękach. Obsadzili je siłami wojskowymi i kpią z Litwinów. Nawieźli też do okupowanego kraju tysiące swych "posielańców" i "czynowników", którzy mają wszędzie podkreślać, że "tut polskiej duch, tut Polszeju pachniet". Są też w okupowanym kraju małoduszni ludzie, którzy stroją się w polskie piórka tak jak za czasów rosyjskich stroili się w rosyjskie. Polacy zaś wierzą dziecinnie, że Wilno pozostanie przy nich na wieki.

Wzmocniwszy swą przyjaźń Trzecią Rzeszą, Polacy powiadają, że do swoich 30 milionów ludności dołożyli jeszcze 65 milionów sprzymierzeńców, co wobec 2 i pół-miljonowego karzełka ma zapewnić Polsce trwałe posiadanie kolebki państwa litewskiego.

W rzeczywistości jednak poza polską brawurą odczuwa się wielką pustkę. Świadczy o tem także ulubione twierdzenie Polaków, iż czas pracuje w kraju Wileńskim na ich korzyść. Gdyby Wilno było polskie, gdyby Polacy posiadali moralną podstawę do sprawowania w Wilnie rządów, nie potrzebowałiby wtedy odwoływać się do czasu. Czas nie odegrywałby tu wtenczas żadnej roli. Gdy jednak nie ma moralnej podstawy, wtedy trzeba odwoływać się do czasu, który ma zapełnić tę straszną lukę wewnętrzną, jaka się wytworzyła po lekkomyślnem zagrabieniu Wilna.

Litwini znają niemało przykładów, kiedy czas pracował inaczej niż tego chcą Polacy. Tak np. jeżeli chodzi o Klajpedę, Niemcy zagarnęli ją sprzed 700 lat, a mimo to nie wytępiłi Litwinów starszych i prawdziwych gospodarzy kraju. Podobnie rzecz się miała z Finlandją, gdzie przeszło 500 lat rządziłi Szwedzi, a jednak Finlandja dzisiaj jest wolna i posiada własny język.

Polacy często lubią oskarżać czasem Wilnian, czasem zaś Niepodległą Litwę spowodu niepokojów i fermentów w Wileńszczyźnie. Gdyby nie było tamtych fermentów to czy przynależność Wilna do Polski byłaby rozstrzygnięta na wszystkie czasy? Rzecz wątpliwa. Gdyby linja administracyjna miała utrzymać się dłuższe jeszcze lata niż dotychczas, pozostanie ona tylko o 20-kilka kilometrów od Wilna, a ludność wileńska zawsze będzie wiedziała, że po tamtej stronie linji jest Niepodległa Litwa. Ludność ta będzie mimo wszystko wiedziała, że niegdyś ta sama Litwa rządziła też w Wileńszczyźnie i że Wilno zawsze było stolicą tej Litwy, chociażby nawet historycy polscy próbowali zniekształcić historję i spalić wszystkie utwory Mickiewicza, Kraszewskiego, Kondratowicza i innych w języku polskim, w których się pisze o wielkości i chwale Litwy w Wilnie.

Polacy śpieszą dziś ze spalszczeniem Wileńszczyzny. Powodzi się im w tem dziele tak, jak kiedyś Rosjanom powodziło się w niszczeniu litewskich czcionek. Przysłani do polonizowanych krajów galileusze zakomunikują może po pewnym czasie, podobnie jak Murawjow "Wieszatiel" w Warszawie, że już nie pozostało w Wileńszczyźnie a ni jednego Litwina i że Litwa stała się "siewiero-zapadnym krajem". Polacy przekonali się wkrótce jak boleśnie się mylą.

Polacy więcej niż ktokolwiek inny zakonspirowali swą faktyczną sytuację. Niewiele Litwini o Polakach wiedzą. Z tych wiadomości jednak, które do Litwy dochodzą łatwo się zorientować, że Polacy przeżywają dziś ciężką moralną depresję. W dzisiejszem chaosie europejskim Polakom trudniej się, niż komukolwiek zorientować w jakim kierunku kroczyć. Gdańsk, Korytarz, Cieszyn, Galicja, Wołyń, Białoruś i Wilno są niby ciężkie kamienie przywiązane do nóg polskich. Gdy się nieco ułagodzi sprawę Gdańską i Korytarza, wyłania z całą ostrością Cieszyn, Lwów, Wilno i Pińsk. Gdy się ułagodzi sprawę Cieszyna, wyłania się znów Gdańsk i Korytarz. Tak, czy

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ

1. WNIOSY WZGLĘDNY O POLITYCE ZAGRANICZNEJ W SPRAWIE WILNI

W dniu 22.12.1933 r. w Wilnie, dnia 22.12.1933 r. 22.12.1933 r.

W sprawie polityki zagranicznej po podjęciu rozstrzygnięcia w sprawie Wilna, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że Wilno jest miastem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia, a nie państwem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia. W związku z tym, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że Wilno jest miastem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia, a nie państwem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia.

Wobec powyższego, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że Wilno jest miastem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia, a nie państwem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia. W związku z tym, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że Wilno jest miastem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia, a nie państwem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia.

Wobec powyższego, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że Wilno jest miastem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia, a nie państwem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia. W związku z tym, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że Wilno jest miastem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia, a nie państwem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia.

Wobec powyższego, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że Wilno jest miastem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia, a nie państwem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia. W związku z tym, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że Wilno jest miastem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia, a nie państwem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia.

Wobec powyższego, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że Wilno jest miastem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia, a nie państwem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia. W związku z tym, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że Wilno jest miastem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia, a nie państwem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia.

Wobec powyższego, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że Wilno jest miastem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia, a nie państwem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia. W związku z tym, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że Wilno jest miastem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia, a nie państwem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia.

Wobec powyższego, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że Wilno jest miastem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia, a nie państwem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia. W związku z tym, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że Wilno jest miastem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia, a nie państwem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia.

Wobec powyższego, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że Wilno jest miastem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia, a nie państwem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia. W związku z tym, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że Wilno jest miastem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia, a nie państwem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia.

Wobec powyższego, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że Wilno jest miastem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia, a nie państwem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia. W związku z tym, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że Wilno jest miastem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia, a nie państwem, które ma być przedmiotem rozstrzygnięcia.

inaczej te obce okupowane ziemie są polskimi grzechami młodości, których skutki w miarę starzenia się Polski będą się coraz bardziej przejawiać.

Mniejsza o to czy Beck choruje rzeczywiście, czy dyplomatycznie. Ważniejszą jest rzeczą, że choruje polska polityka zagraniczna. Niespokojne sumienie łatwo oderwało Polskę od starej i wypróbowanej sojuszniczki Francji i jeszcze łatwiej rzuciło ją w objęcia niemieckie. Obecnie trzeba już posyłać do Paryża "misję rolniczą", ubolewać nad swym postępkami i przygotować drogę do równie łatwego odciążenia Polski od Niemiec i rzucenia spowrotem w objęcia francuskie o ile tylko te ostatnie się otworzą. Narazie objęcia te są zamknięte. Dziś Polska ma, jak się zdaje, pokusę uderzenia zbrojnym kulakiem w kierunku Cieszyna. Polska chętnieby to uczyniła, lecz oznaczałoby to dla niej niemal pewną śmierć.

Obecnie odbywają się rozmowy francusko-niemieckie. Na czyj koszt? Czyż Niemcy nie rozumieją, że w realizacji programu wschodniego przeszkodę stanowi Korytarz z Gdańskiem? Słowem, w którąkolwiek stronę spróbuje Polska się wykręcić, znajduje tam wilczy dół, wykonany przez Polaków dla innych.

Niekiedy z moralnie udrepczonej piersi polskiej wyrwywają się znesterowane okrzyki o strasznym prześladowaniu mniejszości polskiej na Litwie, w Czechosłowacji, Gdańsku i t.d. Chce się tą drogą podnieść romantyczną Polskę, machającą niedawno na wszystkie strony mieczem. Napróżno. Moralny rak krzywdzenia sąsiadów i niewspółżycia z nimi toczy Polskę i toczyć będzie nadal...

Obecnie w sprawie wileńskiej chodzi o to, która strona wytrzyma moralne naprężenie. Polaków zbyt drepczy "pustka moralna" w tej sprawie. Litwini zaś powinni trzymać się mocno. Zwyciężyć bowiem muszą Litwini a nie Polacy. /A-8/6/.

K r o n i k a .

2/. PROPOZYCJA PRZYJĘCIA EMIGRANTÓW NIEMIECKICH. "Sekmadienis" z 17.XI.1935 r.: W tych dniach oczekiwany jest w Kownie przedstawiciel biura emigranckiego L.N., który przybędzie na Litwę dla układów z rządem lit. w sprawie zezwolenia na pobyt na Litwie emigrantów niemieckich, których paszporty Trzecia Rzesza anulowała. Takich emigrantów jest teraz na Litwie ok.200. Otrzymaliby oni paszporty Nausena. /A-6/24/.

3/. SPRAWA ODWOŁANIA KORESPONDENTA "KURJERA PORANNEGO". "Sekmadienis" z 17.XI.1935 r.: W tych dniach korespondent "Kurjera Porannego" w Kownie p.Stachórski powraca do Warszawy. Na jego miejsce ma przybyć inny korespondent. /A-8/24 /.

4/. POLSKA POLITYKA ZAGRANICZNA W UJĘCIU "SEKMADIENISA". "Sekmadienis" z 17.XI.1935 r. dowiadyuje się ze źródeł poinformowanych, że min.Beck powrócił na swe stanowisko, lecz nie przejawia żadnej działalności i inicjatywy w sprawach polityki zagranicznej. Wogóle wytyczne polskiej polityki zagranicznej ustali w najbliższym czasie następcą Piłsudskiego gen.Rydz-Śmigły. /A-8/24/. P.

5/. REMONT MOSTU W LANDWAROWIE. "Sekmadienis" z 17.XI.35 r.: Polacy pośpiesznie naprawiają most kolejowy w Landwarowie, tłumacząc remont miejscowym mieszkańcom tem, że rychło przewiduje się uregulowanie stosunków z Litwą. /A-8/24 /.

6/. NOWY LOTNICZY ATTACHE ANGIELSKI. "L.Žinios" z 18.XI.1935 r.: Brytyjskim attaché lotniczym przy rządzie litewskim został mianowany dowódca eskadry West, rezydujący stale w Helsigforsie. /A-2/. P.

7/. UDZIAŁ LITWY W MIĘDZYNARODOWEJ KONFERENCJI POLICJI KRYMINALNEJ. "L.Aidas" z 18.XI.1935 r.: 12-14 listopada odbyła się w Berlinie konferencja policji kryminalnej. M.in. wzięły w niej udział Litwa i Polska. Litwę reprezentował szef litewskiej policji kryminalnej Pamatejtis. /A-16/. P.

8/. POWRÓT POSŁA SOWIECKIEGO. "L.Aidas" z 18.XI.1935 r.: 16 listopada powrócił do Kowna z Rosji poseł sowiecki w Kownie Karskyj. /A-9/.

9/. WYJAZD POSŁA BRYTYJSKIEGO. "L.Aidas" z 17.XI.1935 r.: 16 listopada wyjechał spowrotem do Rygi poseł brytyjski na państwa bałtyckie min.pełnomocny Monson. /A-2/.

Wieloletni Kalendarz Biblioteczny na rok 1954. W tym celu opracowano plany pracy bibliotek na rok 1954, w których uwzględniono najważniejsze zadania i przedsięwzięcia.

Wieloletni Kalendarz Biblioteczny na rok 1954. W tym celu opracowano plany pracy bibliotek na rok 1954, w których uwzględniono najważniejsze zadania i przedsięwzięcia. W tym celu opracowano plany pracy bibliotek na rok 1954, w których uwzględniono najważniejsze zadania i przedsięwzięcia.

Wieloletni Kalendarz Biblioteczny na rok 1954. W tym celu opracowano plany pracy bibliotek na rok 1954, w których uwzględniono najważniejsze zadania i przedsięwzięcia. W tym celu opracowano plany pracy bibliotek na rok 1954, w których uwzględniono najważniejsze zadania i przedsięwzięcia.

Wieloletni Kalendarz Biblioteczny na rok 1954. W tym celu opracowano plany pracy bibliotek na rok 1954, w których uwzględniono najważniejsze zadania i przedsięwzięcia. W tym celu opracowano plany pracy bibliotek na rok 1954, w których uwzględniono najważniejsze zadania i przedsięwzięcia.

K r o t k i

1. WIELOLETNI KALENDARZ BIBLIOTECZNY NA ROK 1954. W tym celu opracowano plany pracy bibliotek na rok 1954, w których uwzględniono najważniejsze zadania i przedsięwzięcia.

2. WIELOLETNI KALENDARZ BIBLIOTECZNY NA ROK 1954. W tym celu opracowano plany pracy bibliotek na rok 1954, w których uwzględniono najważniejsze zadania i przedsięwzięcia.

3. WIELOLETNI KALENDARZ BIBLIOTECZNY NA ROK 1954. W tym celu opracowano plany pracy bibliotek na rok 1954, w których uwzględniono najważniejsze zadania i przedsięwzięcia.

4. WIELOLETNI KALENDARZ BIBLIOTECZNY NA ROK 1954. W tym celu opracowano plany pracy bibliotek na rok 1954, w których uwzględniono najważniejsze zadania i przedsięwzięcia.

5. WIELOLETNI KALENDARZ BIBLIOTECZNY NA ROK 1954. W tym celu opracowano plany pracy bibliotek na rok 1954, w których uwzględniono najważniejsze zadania i przedsięwzięcia.

6. WIELOLETNI KALENDARZ BIBLIOTECZNY NA ROK 1954. W tym celu opracowano plany pracy bibliotek na rok 1954, w których uwzględniono najważniejsze zadania i przedsięwzięcia.

7. WIELOLETNI KALENDARZ BIBLIOTECZNY NA ROK 1954. W tym celu opracowano plany pracy bibliotek na rok 1954, w których uwzględniono najważniejsze zadania i przedsięwzięcia.

8. WIELOLETNI KALENDARZ BIBLIOTECZNY NA ROK 1954. W tym celu opracowano plany pracy bibliotek na rok 1954, w których uwzględniono najważniejsze zadania i przedsięwzięcia.

9. WIELOLETNI KALENDARZ BIBLIOTECZNY NA ROK 1954. W tym celu opracowano plany pracy bibliotek na rok 1954, w których uwzględniono najważniejsze zadania i przedsięwzięcia.